

UCHWAŁA Nr 4 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 stycznia 1985 r.

w sprawie aktywizacji gospodarczej i społecznej oraz rozwoju rolnictwa na terenach górskich i górzystych.

W celu zapewnienia aktywizacji gospodarczej i społecznej oraz rozwoju rolnictwa na terenach górskich i górzystych — w nawiązaniu do uchwały Wspólnego Plenarnego Posiedzenia Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Naczelnego Komitetu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, w związku z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283) oraz art. 51 i 52 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286 oraz z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173) — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Do terenów górskich i górzystych zalicza się miejscowości w województwach: bielskim, częstochowskim, jeleniogórskim, katowickim, kieleckim, miejskim krakowskim, krośnieńskim, legnickim, nowosądeckim, opolskim, przemyskim, rzeszowskim, tarnowskim i wałbrzyskim, w których ponad 50% użytków rolnych jest położone powyżej 350 m n.p.m., oraz miejscowości, w których ponad 50% użytków rolnych leży na stokach o nachyleniu przekraczającym 12 stopni.

2. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi względami społeczno-gospodarczymi wojewodowie mogą zaliczyć do terenów górskich i górzystych gospodarstwa rolne leżące poza miejscowościami określonymi w ust. 1, jeżeli gospodarstwa te korzystały z dodatków do cen skupu żywca i mleka na podstawie przepisów dotychczasowych.

3. Wojewodowie w województwach wymienionych w ust. 1, zwani dalej „wojewodami”, ustalą wykaz miejscowości i gospodarstw rolnych, o których mowa w ust. 1 i 2.

§ 2. Właściwi ministrowie i wojewodowie podejmą działania w celu przyspieszenia rozwoju infrastruktury gospodarczej i społecznej na terenach górskich i górzystych, a w szczególności:

- 1) melioracji,
- 2) zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych,
- 3) zabiegów rekultywacyjnych i przeciwoerozyjnych,
- 4) regulacji potoków górskich,
- 5) dróg zakładowych i wewnętrznych na potrzeby rolnictwa i leśnictwa,
- 6) modernizacji sieci elektrycznej,
- 7) usług produkcyjnych, transportowych, budowlanych i remontowych,
- 8) zakładów drobnej wytwórczości i rzemiosła, zwłaszcza ślusarstwa, kowalstwa, stolarstwa, produkcji materiałów budowlanych, przetwórstwa rolno-spożywczego oraz innej działalności produkcyjnej opartej na lokalnych zasobach surowcowych bądź tradycji,
- 9) placówek handlowych, prowadzących zaopatrzenie w środki produkcji i dobre inwestycyjne oraz skup produktów rolniczych i innych wytwarzanych na danym terenie.

- 10) budownictwa mieszkaniowego,
- 11) dróg lokalnych (wojewódzkich i gminnych),
- 12) usług bytowych,
- 13) placówek handlowych prowadzących zaopatrzenie ludności w środki konsumpcji,
- 14) zaopatrzenia gospodarstw domowych w gaz,
- 15) telekomunikacji przewodowej i bezprzewodowej oraz poczty,
- 16) placówek zdrowia i opieki społecznej,
- 17) obiektów oświatowych i wychowawczych,
- 18) placówek kulturalnych,
- 19) obiektów sportowo-rekreacyjnych i turystycznych.

§ 3. 1. Rozwój infrastruktury gospodarczej i społecznej na terenach górskich i górzystych jest finansowany z:

- 1) budżetów terenowych,
- 2) funduszy gminnych,
- 3) funduszy pozabudżetowych terenowych i centralnych — zgodnie z zasadami ich wykorzystywania,
- 4) dotacji z budżetu centralnego,
- 5) świadczeń ludności w ramach czynów społecznych,
- 6) innych źródeł.

2. Wojewodowie zapewnią w terminie do dnia 30 czerwca 1985 r. przeprowadzenie analizy stanu i funkcjonowania infrastruktury gospodarczej i społecznej na terenach górskich i górzystych oraz opracowanie szczegółowych programów jej rozwoju, zwanych dalej „programami”.

3. W projektach planów rocznych na lata 1986—1990 oraz planów społeczno-gospodarczych województw na lata 1986—1990 wojewodowie wyodrębnią zadania wynikające z programów oraz określą środki przeznaczone na ich finansowanie.

4. Minister Finansów na wniosek wojewodów rozpatrzy potrzeby w zakresie finansowania zadań wynikających z programów, o których mowa w ust. 3, z uwzględnieniem dotacji z budżetu centralnego.

5. Zaleca się dysponentom odpowiednich centralnych funduszy pozabudżetowych stałe zasilanie terenowych funduszy pozabudżetowych na realizację zadań objętych programami.

6. Zaleca się wojewodom koncentrację środków pozabudżetowych funduszy terenowych na finansowanie zadań określonych w programach.

§ 4. 1. Wojewodowie i naczelnicy gmin oraz miast (miast i gmin) w ramach przysługujących im uprawnień:

- 1) przyspieszą przygotowanie terenów pod zabudowę,
- 2) obniżą ceny działek budowlanych,
- 3) maksymalnie wydłużą okresy spłat należności za działki budowlane,
- 4) zapewnią pierwszeństwo w zaopatrzeniu w reglamentowane materiały budowlane oraz sprzęt techniczny

— dla osób prawnych i fizycznych podejmujących na terenach górskich i górzystych województw: jeleniogór-

skiego, wałbrzyskiego, krośnieńskiego, rzeszowskiego i przemyskiego oraz gmin Sękowa i Uście Gorlickie w województwie nowosądeckim działalność usługową, produkcyjną nierolniczą, przetwórczą i handlową — służącą przyspieszeniu rozwoju infrastruktury gospodarczej i społecznej, upowszechnianiu wartości kulturowych, turystycznych i uzdrowiskowych tych terenów oraz wykorzystaniu na miejscu lokalnych surowców.

2. Zaleca się Prezesowi Narodowego Banku Polskiego i Prezesowi Zarządu Banku Gospodarki Żywnościowej:

- 1) obniżenie oprocentowania kredytów inwestycyjnych,
- 2) wydłużenie okresu spłaty kredytu inwestycyjnego — dla osób i na cele określone w ust. 1.

3. Minister Finansów:

- 1) przedstawi propozycje dopłat do stopy procentowej kredytów na cele określone w ust. 2 pkt 1,
- 2) zwolni z podatku dochodowego na okres 5 lat osoby podejmujące działalność określoną w ust. 1.

§ 5. Ministrowie oraz wojewodowie podejmą działania zmierzające do lepszego dostosowania struktury produkcji rolniczej do warunków przyrodniczych terenów górskich i górzystych oraz do poprawy zaopatrzenia rolnictwa na tych terenach w środki produkcji. W tym celu:

- 1) Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz wojewodowie zapewnią:
 - a) warunki do przyspieszenia wyhodowania i upowszechnienia odpowiednich odmian roślin uprawnych, a w szczególności pszenicy i wcześniej dojrzewającego owsa, oraz odpowiednich ras i typów zwierząt gospodarskich,
 - b) zwiększenie dostaw maszyn i narzędzi rolniczych,
- 2) Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej dostosuje resortowe plany naukowo-badawcze do potrzeb praktyki rolniczej na terenach górskich i górzystych,
- 3) Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, zaleci akademikom rolniczym w Krakowie i Wrocławiu:
 - a) szersze uwzględnienie w programach nauczania oraz planach badawczych potrzeb praktyki rolniczej na terenach górskich i górzystych,
 - b) rozważenie możliwości powołania studiów podyplomowych z zakresu planowania przestrzennego oraz pracowni rozwoju wsi i gospodarstw przy instytutach (katedrach) planowania i urządzania terenów wiejskich,
- 4) Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej dostosuje w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Wychowania programy nauczania średnich szkół zawodowych, zlokalizowanych w województwach wymienionych w § 1 ust. 1, do potrzeb terenów górskich i górzystych,
- 5) Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrem Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego oraz Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej podejmie działania w celu zapewnienia z krajów Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej importu ciągników oraz maszyn do zbioru i konserwacji pasz dostosowanych do pracy na pochyłościach, uwzględniając współpracę kooperacyjną strony polskiej w ich pro-

dukcji; w braku możliwości pokrycia potrzeb na tej drodze Minister Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz Ministrem Przemysłu Chemicznego i Lekkiego zapewni warunki do uruchomienia ich produkcji w kraju,

- 6) Minister Handlu Zagranicznego w uzasadnionych przypadkach będzie stosował zwolnienia celne na importowane maszyny rolnicze dostosowane do pracy na pochyłościach,
- 7) wojewodowie zapewnią:
 - a) lepsze dostosowanie doradztwa rolniczego do potrzeb i warunków produkcji rolniczej na terenach górskich i górzystych,
 - b) wykonanie dla terenów górskich i górzystych planów zagospodarowania przestrzennego gmin, uwzględniających w swej treści specyficzne dla tych terenów formy organizacji gospodarki rolnej oraz ich skutki przestrzenne i społeczne.

§ 6. Właściwe naczelne, centralne i terenowe organy administracji państwowej zapewnią poprawę warunków ekonomicznych produkcji rolniczej na terenach górskich i górzystych. W tym celu:

- 1) Minister do Spraw Cen wprowadzi dodatki do cen skupu mleka krowiego w wysokości 30% oraz dodatki do cen skupu żywca wołowego i cielęcego w wysokości 20% i do kontraktowanej wełny w wysokości 10%,
- 2) zaleca się Prezesowi Narodowego Banku Polskiego ustalenie szczegółowych zasad oprocentowania kredytów na inwestycje produkcyjne w rolnictwie, a Prezesowi Zarządu Banku Gospodarki Żywnościowej — ustalenie szczegółowych zasad kredytowania tych inwestycji, z uwzględnieniem preferencji, o których mowa w § 4 ust. 2, oraz propozycji Ministra Finansów dotyczących stopy procentowej,
- 3) Minister Finansów:
 - a) zapewni środki na cele określone w pkt 1 i 2,
 - b) utrzyma dotacje do cen usług rolniczych na dotychczasowych zasadach,
 - c) utrzyma zwolnienie posiadaczy gospodarstw na terenach górskich i górzystych od opłacania należności Państwowego Funduszu Ziemi (wyszczególnionych w nakazie podatkowym) oraz od opłat elektryfikacyjnej i melioracyjnej, a także opłat za urządzenia zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorcze urządzenia kanalizacyjne wsi,
- 4) wojewodowie w ramach posiadanych środków obniżą opłaty za pobór wody z wodociągów zbiorowych,

§ 7. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego podejmie działania zmierzające do obniżenia ceny drewna z własnego pozysku na cele budownictwa produkcyjnego, mieszkaniowego i usługowego dla nabywców na terenach górskich i górzystych położonych w województwach: krośnieńskim, jeleniogórskim i wałbrzyskim.

§ 8. W celu przyspieszenia kompleksowego zagospodarowania terenów górskich i górzystych w zakresie turystyki, wypoczynku i lecznictwa uzdrowiskowego:

- 1) Przewodniczący Głównego Komitetu Turystyki we współpracy z wojewodami opracuje koncepcję wykorzystania terenów górskich i górzystych na cele turystyczne, w tym bazy turystycznej w gospodarstwach rolnych,

2) Minister Zdrowia i Opieki Społecznej we współpracy z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii i w uzgodnieniu z Przewodniczącym Głównego Komitetu Turystyki opracuje koncepcję wykorzystania rozpoznanych zasobów wód mineralnych.

§ 9. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego zweryfikuje pojemność łowisk na terenach górskich i górskich oraz dostosuje do niej stan zwierzyny łownej.

§ 10. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym działającym na terenie wsi oraz organizacjom społecznym spowodowanie udziału zrzeszonych w nich jednostek w realizacji przepisów uchwały.

§ 11. Przepisy dotyczące wojewodów stosuje się również do Prezydenta Miasta Krakowa.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

12

UCHWAŁA Nr 7 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1985 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie stosowania w przedsiębiorstwach państwowych eksperymentalnego systemu zachęt materialnych z tytułu oszczędności w zużyciu surowców i materiałów.

W związku z art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 8 uchwały nr 130 Rady Ministrów z dnia 7 października 1983 r. w sprawie stosowania w przedsiębiorstwach państwowych eksperymentalnego systemu zachęt materialnych z tytułu oszczędności w zużyciu surowców i materiałów (Monitor Polski Nr 35, poz. 195) wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pełnomocnik Rządu do Spraw Oszczędności na wniosek przedsiębiorstwa, zaopiniowany przez organ założycielski, podejmuje decyzję o objęciu przedsiębiorstwa systemem zachęt materialnych według zasad określonych w uchwale.”

2) skreśla się ust. 3.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

13

UCHWAŁA Nr 8 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lutego 1985 r.

w sprawie ustanowienia odznaki honorowej „Za zasługi dla statystyki PRL”.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. Nr 31, poz. 130) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się odznakę honorową „Za zasługi dla statystyki PRL”, zwaną dalej „odznaką”.

§ 2. 1. Odznaka jest zaszczytnym honorowym wyróżnieniem i może być nadawana pracownikom jednostek organizacyjnych statystyki państwowej oraz innym osobom za szczególne zasługi w rozwoju statystyki, a w szczególności w uznaniu:

- 1) wieloletniej i nienagannej pracy w jednostkach organizacyjnych statystyki państwowej oraz w charakterze społecznych korespondentów statystycznych,
- 2) osiągnięć w pracach statystycznych jednostek gospodarki uspołecznionej,
- 3) osiągnięć w popularyzacji i wdrażaniu do praktyki rozwiązań metodologicznych i systemów informatycznych statystyki,
- 4) działalności naukowej i dydaktycznej w dziedzinie statystyki.

2. Pracownikom, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, odznaka może być nadana, jeżeli wykazują rzetelny stosunek do pracy, dobrą znajomość zagadnień wchodzących w zakres ich czynności, właściwą postawę społeczną oraz systematycznie pogłębiają swoje wiadomości fachowe.

3. Odznaka może być również nadana jednostce organizacyjnej za szczególne osiągnięcia w jej działalności w dziedzinie statystyki.

§ 3. 1. Odznaka jest wykonana z tombaku, posrebrzana i oksydowana. Odznaka składa się z dwóch części połączonych ogniwnem metalowym. Górna część odznaki przedstawia stylizowany laur, gładki na odwrocie. Dolna część odznaki przedstawia dwa kwadraty nałożone na siebie z wkomponowanym w pierwszym kwadracie krążkiem z literami GUS; na odwrocie odznaki w czterech wierszach jest umieszczony napis „Za zasługi dla statystyki PRL”, przy czym wiersze te są wypełnione stylizowanym laurem. Odznaka ma następujące wymiary: szerokość 26 mm, wysokość części górnej 11 mm, wysokość części dolnej 26 mm.